

ja vihastas, nifutas aga wiimaks lubades pead. „Wiimaks — anna Florenzile wabadust tagasi!“ Wihaga pööris lahwatanud surija ennast ümber. Sõna-lausumata läks Savonarola wälja. Mõne tunni pärast suri Lorenzo ilma kiriku trööstita, omast südame-tunniistunnistusest waewatud.

Lorenzo surm tõi linnale suuri muutmisi ja tõstis Savonarola't tema wõimuse harja peale. Medici sugukonna elukõrkluse paha eestähte oli Savonarola maa ja rahwa elukombete hufatuseks ära tunnud. Müüd tarwitas tema kõiki oma suurt kõnejõudu selle sugukonna üliwõimuse murdmiseks. Lorenzo poeg, kõlwatu ja waimuwaene Piero, andis nagu iseenestest wõitu tema kätte. Ikka tulifemaks läksiwad Savonarola jutlused, ikka tõsifemaks tema ettekuulutamised Jumala kohtu peale, mis Italia peale ülepea, Florenzi peale iseäranis tulema pidiwad. Sügisel 1494 tegi tema jutlust weeputusest. Hinge finni pidades oli lugemata rahwahulk Mihklituu 21. pääwal Dom-kirikus ootanud; penikoormate takka oli kuuljaid tulnud. Kõigist Italiast, Saksamaalt, Prantsusmaalt, Inglismaalt oliwad temale tänulikirjad tulnud tema trükitud kirjade eest, mis kõikis maailmas wäljalautatud oliwad. Iseäralise tõsidusega astus Savonarola täna kanteli peale. Kui tema oma filmi tuhandete ootajate üle oli käia lastnud ja nende

südame-palikust ära tunnud, siis algas tema wägewa healega: „Ja mina, waata mina tahan ühe wee-uputuse maa peale saata, et ma ära rifun taewa alt kõik liha!“ ja siis woolasiwad tema sõnad nagu Jumala kohtu wesi üle kohkumate huljade ja kuulutasiwad sõearongi, mis läänepoolt üle Italia tulema ja maad kõrweks tegema jaada. Ja mõne nädali pärast seisis Prantsusmaa kuningas Karl VIII. oma kohkutawa sõewäega linna wärawate ees ja aastakümnete kaupa kestawad werised sõead algasiwad, mis Italiat aastasadade peale wõimatumaks tegiwad ja wõeraste saagiks andsiwad.

Nagu maru tuul pühkis hirm arga Piero't, kes ilma ühe mõega-kõögita riigi kindlusi kuningas Karl'i kätte annud, ja kõiki Medici sugukonda Florenzist ära. Hirmuta julgusega astus Savonarola Prantsusmaa kuninga ette, tema enese laagris. Nagu üks Wana Testamenti prohwet seisis tema kuninga ees ja päris Italia haawade parandamist kiriku puhastamise läbi, kes ise kõige rohkem wigastatud oli. Kui tema (Prantsusmaa kuningas) seda kutsumist Jumala poolest ära unustaks ja teifiti kui rahulises nõuus oma jalga Florenzi linna pistaks, siis saaks Jumal teda leidma ja kange nuhtlustega katsuma tulema. Sellest läbi põrutatud, tuli kuningas Karl kui sõber Flo-